

Rvæg, navnlig til Tyskland, kunde der jo være Anledning til at komme ind paa det Spørgsmaal, hvorledes vor Stilling er lige over for Udlandet med Hensyn til Udsørel af levende Rvæg, men det skal jeg undlade at omtale, da der jo er sket dette sørgelige, at der er udbrudt to Sygdomstilfælde nu i den allerfæreste Tid. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg tillægger ikke disse to Udbrud nogen synderlig Betydning, da det jo er af den Slags Ting, der jo i de allerfleste Tilfælde ville forekomme; naar der har været smitsom Sygdom, vil der altid komme et eller andet sporadisk Udbrud bagefter. Men idet jeg fremdeles har den Tro, at der fra Regeringens Side gøres, hvad der kan, for at der kan blive lukket op for Afætningen af levende Rvæg, vil jeg gerne have bekræftet fra den ærede Indenrigsminister alt, hvad der er kommet frem i Bladene angaaende de to Tilfælde, nemlig, at der er traadt energisk op fra Regeringens Side ved Nedslagning, Desinfektion o. lign., da det vil berolige en Del, idet saa godt som alle eller i hvert Fald de fleste Landmænd have den Tro, at hvis der bliver traadt energisk op fra Regeringens Side, ville de paagældende Sygdomstilfælde ikke have synderlig Betydning.

Efter at have udtalt disse saa Ord om Sagen i al Almindelighed skal jeg gaa over til at omtale Lovforslagets Indtællinger og de Bemærkninger, som fremkom fra den højtærede Indenrigsministers Side ved Lovforslagets Forelæggelse. Det er vist rigtig, som det er udtalt i Motiverne til Lovforslaget, at under de Love, man har nu, kunne de Tilfælde, som omhandles i dette Lovforslag, ikke inddrages. Loven om Tilsyn med Bevnedsmidler kan vist vanskeligt anvendes, det er i hvert Fald kun i visse Tilfælde, som ogsaa Lovforslagets Motiver forudsætte. Det samme gælder Loven af 14de April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, § 11 b, thi der nævnes kun en Sygdom, nemlig Tuberkulosen. Og det forelagte Lovforslag sigter jo heller ikke til at tilføje Straffebestemmelser, men det, som det gaar ud paa, er, at der skal føres Tilsyn med Rød og Flæsk, som affendes her fra Landet. Jeg maa sige, jeg forstaa ikke, hvorfor Svin ere tagne med, thi saa vidt mig bekendt, er der ikke fra nogen Side, hverken fra Udlandet eller fra Indlandet kommet nogen Beklagelse over den Maade, hvorpaa Affendelse af Flæsk foregaar her fra Landet. Derfor kan jeg ikke forstaa, hvorfor Svin ere tagne med, og jeg ser ingen Grund dertil; der er ogsaa derom at bemærke, at Svin ikke affendes her fra til

England i fersk Tilstand, men i let saltet Tilstand. Jeg tror derfor godt, at man kunde lade dette Punkt i Forslaget gaa ud og kun holde sig til fersk Rød. Men naar man saa kommer noget videre i Lovforslaget, og der staar, at Rødet af „Dyr, der ere nødslagtede“, ikke maa affendes, saa finder jeg det naturligt, og jeg haaber heller ikke, at det er sket; men at der af og til er afsendt noget mindre godt Rød, det tror jeg. Men Spørgsmaalet er dog, hvad man forstaaer ved nødslagt. Forstaaer man derved i indskrænket Betydning Kreaturer, som ere syge, og om hvilke man mulig har den Tro, at de ville dø, og som man saa slagter, saa er det fuldstændig rigtig. Men ved nødslagt i ubildet, almindelig Betydning forstaaer man ogsaa et Kreatur, der f. Eks. har faaet et Ben brækket og saa bliver slaget; det kan jo ske ved, at man trækker det til Slagtestedet, og at der saa skulde være noget i Vejen for, at man kunde udføre dette Rød lige saa godt som andre Dyrs Rød, ser jeg ikke nogen Grund til. Naar der saa endvidere ansøres, at man ikke maa udføre Rød af Køer, der ved Slagtningen ere saa asmagrede, at Rødet ikke kan anses for en god og sund Handelsvare, saa kommer man jo ind paa en Bedømmelse af Kreaturerne ved Slagtningen, som jeg forstaaer saaledes — det kan i alt Fald forstaaes saaledes — at det baade er før og efter Slagtningen, at man skal have et Skøn over, om Dyret er en god og sund Handelsvare. Man kommer her ind paa et Omraade, som kan føre til noget, der ikke er heldigt, thi om Kreaturet er asmagret, er jo et relativt Begreb. Jeg vil indrømme, at det staar foran Ordene: „god og sund Handelsvare“, men man kommer derved ind paa et Skøn, om hvilket jeg ikke kan se andet end, at det er forbundet med mange Vanskeligheder og ogsaa med en vis Fare, idet en kan bedømme det paa en Maade, en anden paa en anden Maade. Disse Spørgsmaal, mener jeg, bør henstilles til Overvejelse, saaledes som det ogsaa blev udtalt af den højtærede Minister, i et kommende Udvalg.

Naar Forslaget i sit sidste Punktum udtaler, at den hertil fornødne Udgift fastsættes paa de aarlige Finanslove, er det jo et Spørgsmaal, om det gaar paa hele Lovforslaget eller kun paa det sidste Stykke, som fastsætter, at der skal ansættes tilhønsførende ved Slakterierne. Efter min Opfattelse maa Meningen være den, at det skal omfatte hele Lovforslaget, saaledes at de Udgifter, som gaa med til det Tilsyn, der skal være til Stede baade paa det ene eller andet Sted, skulle afholdes af Statskassen.